

går mellem unge, der er berusede efter kl. 1 om natten, vold foregår på arbejdet.

Gennem det sidste års tid er der sket en svag stigning i antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser, som kriminaliserer vold. Denne stigning kan i et vist omfang forklares ved, at det er mere almindeligt at anmelde. Der er eksempelvis et klart ønske fra fagforeningerne om, at vold på arbejdspladsen skal anmeldes.

Men hvordan forebygges volden så i de enkelte grupper? Fru Sandy Brinck har været inde på noget omkring de unge, der render rundt om natten. Men det, man også kunne gøre, var, at man jo kunne forlange på en effektiv måde, at diskoteksejerne overholder politivedtægtsens regel om, at man ikke må udskænke til berusede personer, og samtidig kunne bevillingsnævnet jo følge det op ved, at hvis der var for mange slagsmål uden for det pågældende værtshus, så kunne man simpelt hen kigge nøje på, om bevillingen nu også nødvendigvis behøvede at være til ret meget senere end kl. 1.

Drejer det sig om vold mellem ægtefæller, er det hurtige svar formentlig antabus. Vold i eget hjem må være det værste, man overhovedet kan forestille sig. Tænk at komme hjem om aftenen og skulle hygge sig, og så får man bank. Hvad kan da være værre her i verden?

Men at rejse en sag for domstolene og eventuelt sætte manden eller konen bag de stivede gardiner i 30 dage hjælper jo ikke på sigt. Problemet er, at de to mennesker er gledet ind i en voldsspiral, deres samliv lander af for dem måske helt uforståelige grunde i vold.

Skal vi derfor forebygge vold i hjemmet, er det nødvendigt at gribe til de metoder, man kender fra fængslerne, hvor de indsatte via kursusforløb lærer at begå sig med ord i stedet for fysisk magt, hvor de med andre ord lærer at styre sig selv.

Det er derfor mit håb, at vi kan få sat et center for voldelige ægtemænd/ægtekvinder i gang med det mål, at det eventuelt kunne blive en landsdækkende institution.

Folk, der er inde i en voldsspiral, har brug for hjælp til at komme ud af den. Vold i hjemmet er nemlig noget af det værste. Volden rammer ikke blot kvinden, men også børnene. Der er næppe tvivl om, at det for børn, der har oplevet vold mellem de to mennesker, som er deres nærmeste, er utrolig traumatisk, og at det er farligt for barnets egen udvikling. For ud over angsten for, at mor kommer rigtig galt af sted, er der også den langsomme tilvænnning til, at vold er et ac-

ceptabelt sprog, som man kan anvende, når man selv mister evnen til at argumentere sig ud af en konflikt.

Derfor er det nødvendigt med en hurtig indsats, når man får mistanke om, at et hjem er præget af vold. Det er meget svært.

Men alternativet er uacceptabelt. Foretager man sig nemlig intet på dette tidspunkt, står vi over for en ung, der begår vold. En ung, der mister grænserne.

Vold i hjemmet, tror jeg nemlig, er en direkte adgang til at få ødelagt et barn, så det som ung viderefører den tradition. Manglende voksenkontakt, manglende kærlighed er formentlig også en god måde at skabe psykopater på. Men også oplevelsen af ingen fremtid at have for sig, oplevelsen af at samfundet ikke regner med én, ikke vil give én en uddannelse og arbejde, oplevelsen af at nogle unge kan alt, og at man selv bare intet kan – det er i hvert fald smart, hvis man vil skabe folk, der begår vold.

Derfor er en hurtig og tidlig indsats fra myndighedernes side nødvendig. En hurtig og tidlig indsats, hvor kommunerne i langt højere grad skal gå foran i stedet for blot at sidde på deres hænder, indtil barnet er fyldt 15.

Et af de steder, hvor der formentlig begås mest vold, er på arbejdspladsen. Det er ikke på alle arbejdspladser, men de arbejdspladser, hvor der er tale om arbejde med mennesker, psykiatriske afdelinger, socialpædagogiske institutioner, fængsler m.v. Karakteristisk for disse arbejdspladser er, at de ansatte har en magt, de kan udøve over for andre – dem, der ender med at praktisere volden.

Der er taget mange initiativer til at dæmpe volden på arbejdspladsen. Der etableres kurser i, hvorledes ansatte kan undgå situationer, hvor deres ret til at udøve magt bliver for meget. Det er påvist, at jo bedre de fysiske rammer er, jo mindre man har brug for at udøve magt, desto mindre vold kommer der. Jo bedre normering af ansatte, desto mindre risiko for vold. Jo bedre arbejdsmiljø, desto mindre vold. Sagen er nemlig den, at der er en lang række ting, der skal til, der kan skabes, for at man kan forhindre vold.

Forslagsstillerne har et stort problem med deres forslag. Det er, at den statistik, som de tager udgangspunkt i, når de skal påvise, at volden er stigende, simpelt hen er fabrikeret på det tidspunkt, hvor voldspakken fra 1997 begyndte at slå igennem, hvor straffen, den konkrete udmålte straf, rent faktisk er steget.